

til 4,500 Rd., og dette Mindretal er senere blevet til et Fleertal, idet det ærede Medlem for Maribo Amts Ste Valgfreds (R. Olsen) har sluttet sig til os. Jeg troer ikke, at vi vilde have opstillet dette Forslag, saafremt det ikke af Udvalget var fundet nødvendigt at opstille andre Forslag; thi vi ansee ikke vort Forslag for at være i den Grad vigtigt, at man for detses Skyld skulde sende Lovforslaget tilbage til Landstinget. Da det nu imidlertid er rimeligt, at Lovforslaget alligevel vil blive sendt tilbage, have vi troet at burde indkomme det Fleertal i Thinget, som sidste Gang stemte for et lignende Forslag. Jeg skal til Forsvar for vort Forslag blot anføre, at efter vor Mening ville de Veie, der komme ind under den Kategori af Veie — nemlig Hovedlandeveiene —, der skal staae under Ministeriets Tilsyn, kun udgjøre 180 Mil, og bevilge vi nu 4,500 Rd. til Tilsynet med dem, bliver det 24 Rd. pr. Mil, hvad jeg anseer for at være en fuldt rundelig Bevilling. Med Hensyn til de til § 5 stillede Forslag skal jeg bemærke, at jeg vil stemme for det principale, idet jeg troer, at man ved dette Forslag vil komme til at hjælpe Noget paa enkelte Kjøbstæder, som iøvrigt ville blive forurettede ved Loven.

Ordføreren: Med Hensyn til Forslagene til § 5 kan jeg henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt. Udvalget vil fremdeles tilraade Thinget at vedtage det principale Forslag, imod hvilket den høitagtede Minister jo heller ikke egentligt havde nogen Erindring at gjøre. Jeg skal kun tillade mig den Bemærkning, at naar den høitagtede Minister meente, at hvis det principale Forslag blev vedtaget, saa vilde de Broer, som der her bliver Tale om, komme til at vedligeholdes alene for Amtets Regning, saa er dette neppe aldeles rigtigt og correct; thi Følgen af det principale Forslag vil netop blioe den, at Forholdet for Kjøbstædernes Vedkommende vil blive det samme, som det hidtil har været. Det vil jo altid kunne udfindes, hvor Grændsen mellem Gaden og Veien hidtil har været antaget for at ligge; dette maa jo vides, da disse Communicationsmidler hidtil have ligget under forskjellige Autoriteter, eller

dog i alt Fald med Hensyn til Udgifterne have været behandlede paa forskjellige Maader. Det vil altsaa være let at sige, hvor Grændsen hidtil har ligget, og denne Grændse er det, som det principale Forslag tilsigter at opretholde; man tilsigter med Hensyn til Broerne at lade Kjøbstæderne blive ganske i samme Forhold som hidtil. Hvis imidlertid det ærede Thing ikke vil vedtage det principale Forslag, maa jeg dog langt mere indstændigt end den høitagtede Minister tilraade at vedtage det subsidiaire Forslag. Naar Ministeren meente, at det subsidiaire Forslag kun gaaer ud paa at rette en lille Incorrecetheed i Lovforslaget, da er dette ikke Tilfældet. Det er ingenlunde nogen lille Incorrecetheed, og den paagjældende Bestemmelse i Paragraphen vil ikke forstaaes paa samme Maade, enten det subsidiaire Forslag vedtages eller ikke. Tværtimod troer jeg, at hvis Bestemmelsen bliver staaende saaledes, som den nu staaer, maa den uundgaaeligt fortolkes paa en ganske anden Maade, end naar det subsidiaire Forslag vedtages, og maa siges at indeholde en for Kjøbstæderne ugunstigere Regel. Det vil nemlig da blive Tilfældet, at en Bro, som ligger langt udenfor det Punkt, hvor Kjøbstadgaden hører op, ude hvor Kjøbstadens Grund styder op til Amtets Grund, vil komme til at falde Kjøbstaden tillast med det Halve, og Forholdet vil altsaa blive langt ugunstigere for Kjøbstaden, end naar det subsidiaire Forslag vedtages. — Jeg skal dernæst med Hensyn til Forslaget til § 9 bemærke, at Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal vedtage det eller ikke, heroer paa den Maade, hvorpaa man skal forstaae Ordene: „som hidtil“. Jeg indrømmer, at det er tvivlsomt, om man skal forstaae dem saaledes: „som det hidtil har været Tilfældet i den paagjældende Commune“, eller om de skulle forstaaes saaledes: „i samme Omfang, som det hidtil efter Lovgivningen har været berettiget“. Jeg troer rigtignok, at det er Landstingets Mening at forstaae Ordene paa den sidstnævnte Maade, og hvis det virkeligt er Meningen, bliver Endringsforslaget overflødig, navnlig da den høitagtede Indrengsminister, der jo vil faae en overveieende Indflydelse paa dette Spørgsmaal, saa bestemt udhævede, at Ordene maatte forstaaes paa